

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 22. jūlijā iesniedza Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) — CS AGRO Ronov s. r. o./Ministerstvo zemědělství

(Lieta C-390/11)

(2011/C 311/28)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: CS AGRO Ronov s. r. o.

Atbildētājs: Ministerstvo zemědělství

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, pareizi interpretējot Padomes Regulas (EK) Nr. 320/2006 4. a. panta 1. punktu, kas iekļauts ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1261/2007⁽¹⁾, "saistību uzņemšanās" pārtraukt piegādāt konkrētu kvotas cukurbiešu daudzumu uzņēmumam, ar kuru tas iepriekšējā gadā ir noslēdzis piegādes līgumu, nozīmē audzētāja vienpusēju paziņojumu, ka audzētājs nepiegādās cukurbietes 2008./2009. tirdzniecības gadā, vai arī šādu saistību uzņemšanās nozīmē rakstisku līgumtiesisko attiecību izbeigšanu starp cukurbiešu audzētāju un cukura ražošanas uzņēmumu par cukurbiešu piegādi konkrētajā gadā?
- 2) Vai apstākļi, ka līdzējs izmanto iespēju, kas paredzēta tieši piemērojamā ES tiesību normā, var novest pie šī līdzēja saistību, kas nodibinātas saskaņā ar tiesisku privāto tiesību līgumu, nepiemērošanas, ja otrs līdzējs saņem maksājumus no valsts budžeta?

⁽¹⁾ OV L 58, 42. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 27. jūlijā iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — BLV Wohn- und Gewerbebau GmbH/Finanzamt Lüdenscheid

(Lieta C-395/11)

(2011/C 311/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: BLV Wohn- und Gewerbebau GmbH

Atbildētāja: Finanzamt Lüdenscheid

Otra lietas dalībiece: Rolf & Co. OHG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai būvdarbu jēdziens Lēmuma 2004/290/EK⁽¹⁾ 2. panta 1. punktā ietver ne tikai pakalpojumus, bet arī piegādes?
- 2) Ja pilnvaras noteikt pakalpojuma saņēmēju kā personu, kurai jāmaksā nodoklis, attiecas arī uz piegādēm, vai dalībvalsts, kurai piešķirtas pilnvaras, var izmantot tās tikai daļēji attiecībā uz tādām konkrētām apakškategorijām kā atsevišķiem būvdarbu veidiem un pakalpojumiem, ko sniedz konkrētiem pakalpojumu saņēmējiem?
- 3) Ja dalībvalstij ir tiesības veidot apakškategorijas, vai dalībvalstij ir kādi ierobežojumi to veidošanā?
- 4) Ja dalībvalstij nav vispār tiesību veidot apakškategorijas (skat. 2. jautājumu) vai nav tādu tiesību tāpēc, ka nav ievēroti ierobežojumi (skat. 3. jautājumu):
  - a) kādas juridiskās sekas rodas, nelikumīgi veidojot apakškategorijas?
  - b) vai nelikumīga apakškategoriju veidošana nozīmē to, ka valsts tiesību norma nav piemērojama tikai par labu konkrētiem nodokļu maksātājiem vai nav piemērojama vispār?

⁽¹⁾ 2004/290/EK: Padomes 2004. gada 30. marta Lēmums 2004/290/EK, ar ko Vācijai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 21. panta Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, OV L 94, 59. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 28. jūlijā iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) — Josef Egbringhoff/Stadtwerke Ahaus GmbH

(Lieta C-400/11)

(2011/C 311/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Josef Egbringhoff

Atbildētāja: Stadtwerke Ahaus GmbH

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/54/EK⁽¹⁾ 3. panta 5. punkts, lasot to kopsakarā ar A pielikuma b) un/vai c) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums par cenu izmaiņām elektroenerģijas piegādes līgumos ar mājsaimniecību patērētājiem, kuriem tiek piegādāta elektroenerģija (par parastajiem tarifiem) saskaņā ar vispārīgu piegādes pienākumu, atbilst prasībām par vajadzīgo pārskatāmības pakāpi, ja tajā nav precizēti cenu izmaiņu pamatojums, priekšnoteikumi un apmērs, tomēr ir garantēts, ka energoapgādes uzņēmums saviem klientiem iepriekš savlaicīgi paziņo par jebkādam cenu izmaiņām, un klientiem ir tiesības izbeigt līgumu, ja viņi nevēlas piekrist paziņotajiem līguma grozījumiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīva 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu (OV L 176, 37. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 28. jūlijā iesniedza Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) — Blanka Soukupová/Ministerstvo zemědělství

(Lieta C-401/11)

(2011/C 311/31)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Blanka Soukupová

Atbildētāja: Ministerstvo zemědělství

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdzienu “parastais pensijas vecums” brīdī, kad saimniecība tiek nodota citai personai, kas ir ietverts Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1257/99 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu⁽¹⁾ 11. pantā, konkrētais prasītājs saskaņā ar valsts tiesību aktiem var interpretēt kā “vecumu, kas ir jāasniedz, lai [personai] būtu tiesības saņemt vecuma pensiju”?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tas, ka “parastais pensijas vecums” brīdī, kad saimniecība tiek

nodota citai personai, katram pieteicējam tiek noteikts atšķirīgi atkarībā no viņa(-s) dzimuma un izaudzināto bērnu skaita, atbilst Eiropas Savienības tiesībām un vispārējiem Eiropas Savienības tiesību principiem?

- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, kādi kritēriji valsts tiesai būtu jāņem vērā, interpretējot jēdzienu “parastais pensijas vecums” brīdī, kad saimniecība tiek nodota citai personai, kas ietverts Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1257/99 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu 11. pantā?

⁽¹⁾ OV L 160, 80. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas 2011. gada 17. maija spriedumu lietā T-1/08 Buczek Automotive/Komisija 2011. gada 28. jūlijā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-405/11 P)

(2011/C 311/32)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Stobiecka-Kuik un T. Maxian Rusche)

Otrs lietas dalībnieks: Buczek Automotive Sp. z o.o., Polijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2011. gada 17. maija spriedumu lietā T-1/08 Buczek Automotive Sp. z o.o./Komisija, ciktāl apstrīdētais lēmums ar šo spriedumu ir atzīts par spēkā neesošu;

— galīgi izspriest strīdu attiecībā uz prasījumiem, kas ir šīs apelācijas sūdzības priekšmets;

— lietu par pārējiem iebildumiem, kas ir celti pirmajā instancē, nodot atkārtotai izskatīšanai Vispārējai tiesai;

— lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija izvirza divus apelācijas sūdzības pamatus, proti, tā apgalvo, ka ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, kā arī LESD 107. panta 1. punkts apvienojumā ar LESD 296. pantu, un 2004. gada Pievienošanās akta Protokols Nr. 8 par Polijas tērauda rūpniecības restrukturēšanu⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “Protokols Nr. 8”).